

665

„Doktor Judym” na otwarciu sezonu Teatru Ochoty

PIEC lat temu niewielu traktowało ten pomysł z pełną powagą. Bez sceny, bez zespołu, bez gaży powstawał Teatr Ochoty, nazwany już wkrótce przez wdzięczną publiczność Teatrem Machulskich. To popularne małżeństwo aktorskie: Halina i Jan jest duszą całego przedsięwzięcia. Dziś Teatru-Ośrodka Widza, działającego pod patronatem dzielnicy i pod pieczęcią Stoł. Estrady.

Od chwili, gdy w szkole na Spiskiej dawano pierwszy spektakl „Przepló-reczki” wg Żeromskiego, Teatr Ochoty stał się nieodłączną częścią warszawskiego życia teatralnego. Afisze zapowiadały coraz nowe premiery, a sam zespół rozrastał się o liczne kółka miłośników, młodzież, dzieci stawiających pierwsze kroki na estradzie. Teraz obok

„dorosłej sceny” działają w siedzibie na ul. Reja: „Pchła Mała”, „Pchła Duża”, „Klaps”, „Kleks” — scenki dziecięce, prowadzone niejednokrotnie przez wychowanków Teatru Ochoty, powstał Teatr Poezji, a ostatnio — Klub Debiutów Literackich, owoce spotkań z okazji rozpisanej tu właśnie konkursu na tekst sceniczny.

Grono aktorów także się poszerzyło, najwierniejsi „Ochoście” są po dziś dzień H. Czengery, J. Nowicka, D. Kawęcka, J. Keller, M. Pritulak, K. Wilmowski, W. Alaborski, T. Bogucki, A. Jasiński, Z. Wardejn, J. Kulczycki, R. Baciarelli, R. Plekarski, J. Kalita, K. Zarzycki, J. Leśniowski.

I oto Teatr Ochoty rozpoczyna szósty sezon. Na inaugurację — „Doktor Judym” wg „Ludzi bezdomnych” Żeromskiego. Autorem adaptacji i reżyserem spektaklu jest Jan Machulski. Muzykę skomponował Piotr Moss, a scenografią opatrzył Bronisław Modrzejewski. Rola Judyma gra W. Alaborski, Joasi — D. Kawęcka. I znowu, jak zawsze konsekwentna linia repertuarowa tej sceny, zobaczymy spektakl zmuszający do refleksji, prowokujący do dyskusji, które zresztą są nieodłączną częścią spotkań w tym teatrze.

Co dalej na afiszu — pytamy Halinę i Jana Machulskich?

Planów i propozycji jest wiele. Jeszcze w tym sezonie zobaczą widzowie sztukę debiutanta Henryka Szymańskiego, rzecz o granicach odpowiedzialności lekarza. W tej inscenizacji wystąpią — co też jest zwyczajem Teatru Ochoty, nie tylko aktorzy, ale i członkowie przyteatralnego ogniska.

Kolejną propozycją jest sztuka Magdy Szabo „Odstąpienie” — i znowu ważny, problem społeczny: pasożytowanie na zasługach innych. Do dyskusji pobudzi zapewne także projektowany spektakl — adaptacja japońskiej powieści „Sprawa osobista” Kanzaburo Ōe. I tu teatr sięga po temat śmiały: jakie są granice powinności wobec skazanego na kalectwo dziecka? Czy humanitaryzm wolno zastąpić wygodnictwem?

Teatr Ochoty jest teatrem dialogu z widzami. W okresie jubileuszowym życzymy mu tak cennych premier i tak życzliwych widzów, jak dotychczas.